

24- Profeten före sändningen del 1

Innehåll

- Tadabbur al-Sira - avsnitt 24
- Profeten före sändningen
- Fyrtio år före profetskapet
- Den psykologiska uppbyggnaden hos honom ﷺ
- *Jag är min fader Ibrahims bön*
- Ammande kvinnor

Tadabbur al-Sira - avsnitt 24

Profeten före sändningen

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn. Må Guds frid och välsignelser vara över de sändas ledare. Vi fortsätter att sitta kring Muhammads bord ﷺ.

I tidigare gånger talade vi om världens tillstånd före Muhammed och vad den hade nått av vilsenhet, förloradhet, lidande och kollaps i moral, värderingar, seder och etik. Världen hade blivit i yttersta behov av en räddare, en befriare, av himmelsk vägledning, väntande på en profet som

skulle ta mänskligheten vid handen till trygghetens, fredens och fridens strand. Och Gud ville att denne räddare och befriare skulle vara den älskade, utvalde Muhammed ibn Abdullah ﷺ, vars livs första station vi idag ska lära känna.

Fyrtio år före profetskapet

Fyrtio år av renhet och klarhet, där den rena naturen talade, där de goda egenskaperna framträdde och den gudomliga omsorgen följde denna profet. Gud renade honom i alla livets stadier och gjorde honom till en förebild i varje livsfas. Avgudadyrkarna kunde inte finna någon brist i hans moral eller uppförande. Han kallades "den sanningsenlige, den pålitlige", och de anförtrodde honom det dyrbaraste de ägde. Fyrtio år.

Detta är en mycket lång tid i förhållande till Guds Sändebuds liv, eftersom profetskapet därefter varade i tjugotre år. Detta visar oss förberedelsens och eftertankens period. Gud kunde ha förberett honom på kortare tid, men Han lär oss genom sina lagar hur man förbereder för stora uppdrag.

Fyrtio år förberedde den Upphöjde ﷺ för en stor sak, så att dessa fyrtio skulle bli början på världens omvandling från otrohetens och okunnighetens mörker till monoteismens ljus.

Dessa fyrtio år är av yttersta vikt för religionens, moralens och fostrans frågor – för predikanter och andra. Det är som om du i Guds bok finner att vissa avgudadyrkare förnekade Profetens budskap och uppenbarelsen.

Koranen svarade dem:

"Säg: Om Gud hade velat skulle jag inte ha läst upp detta för er, och Han skulle inte ha låtit er få kännedom om det. Jag har ju levt bland er ett helt liv före detta – förstår ni då inte?"

Detta liv som Profeten ﷺ levde bland dem före sändningen gav sanning och trovärdighet åt hans budskap.

"Jag har ju levt bland er ett helt liv före detta – förstår ni då inte?"

För att inte vara bland dem som "inte förstår" måste vi studera och lära känna detta liv som Profeten ﷺ levde bland sitt folk innan han sändes.

Varför kom den största delen av hans liv före profetskapet? Dessa fyrtio år kom för att befästa uppenbarelsens sanning, för att låta oss lära känna denne profet ﷺ och att budskapet verkligen är från Gud.

"Jag levde bland er i fyrtio år. Jag sade aldrig att jag var profet, jag hade ingen uppenbarelse, ingen Koran. Under denna tid läste jag inte, skrev inte, och gjorde inga anspråk på profetskap. Ni har aldrig funnit mig ljuga. Tvärtom såg ni tiotals bevis på att jag var en människa som väntade på ett uppdrag. Och nu har jag kommit med budskapet när min Herre ville det. Jag följer bara det som uppenbaras för mig."

Detta bekräftar uppenbarelsens sanning. Vi tar från Profeten ﷺ, som tar från Gabriel, som tar från Gud den Upphöjde.

Dessa fyrtio år före uppenbarelsen är mycket viktiga för varje muslim, varje predikant, varje far och mor – för att förstå hur Profeten ﷺ fostrades och formades under Guds omsorg, och för att förstå hemligheterna bakom hans handlingar.

Den psykologiska uppbyggnaden hos honom ﷺ

Varför straffade han ibland? Varför teg han ibland? Varför talade han ibland?

Allt detta återgår till hans inre uppbyggnad ﷺ.

Man kan kalla dessa fyrtio år: **"Min Herre uppfostrade mig, och hur väl uppfostrade Han mig."**

Vi börjar med Profetens födelse ﷺ.

Hans födelse var en nations födelse, en ny gryning, moralens och värdighetens födelse. Han är den som förde mänskligheten från mörker till ljus, från avgudadyrkan, tvivel, förvirring och okunnighet till ren monoteism – samma budskap som profeterna och sändebuden kom med.

Han var verkligen en barmhärtighet för världarna.

Hans födelse var en nations födelse, och hans sändning en barmhärtighet. Gud lyfte genom honom bort smärta, lidande och olycka från alla människor, utrotade okunnighet och mörker och återgav mänskligheten hopp.

”Jag har endast sänts för att fullkomna ädla karaktärer.”

Hans födelse var en nations födelse. Världen behövde honom som den sjuke behöver bot, den törstige vatten, den lidande medicin, och som den blinda önskar syn.

Före hans födelse var livet dystert och hopplöst. Orättvisor och laster hade ökat, och djävlarerna hade förlett människorna från deras religion. De levde i avgudadyrkan som boskap – nej, ännu mer vilse.

Hans födelse ﷺ var den största händelsen i mänsklighetens historia sedan Gud underkastade skapelsen människan. Universum väntade på detta ljus och denna vägledning som skulle fylla världen.

Den 12:e Rabi‘ al-Awwal, femtio dagar efter Elefantåret, på en måndag, hedrades världen med födelsen av skapelsens mästare och profeternas insegel: Muhammed ibn Abdullah ibn Abd al-Muttalib ibn Hashim ibn Abd Manaf ibn Qusayy ibn Kilab – av Isma‘ils ätt.

Med hans födelse föddes vägledningen, ljuset strålade, tron föddes efter otro, vägledning efter villfarelse, sanning efter falskhet.

Han ﷺ blev tillfrågad om fastan på måndagar och sade: **”Det är dagen då jag föddes och dagen då jag sändes.”**

Hans födelse var en föräldralös födelse – hans far dog medan han ännu låg i sin mors mage.

Jag är min fader Ibrahims bön

Han ﷺ sade: **”Jag är min fader Ibrahims bön och ‘Isas glada budskap.”**

Hans mor såg ett ljus som utgick från henne och lyste upp palatsen i

Levanten.

När hon födde honom skickade hon bud till hans farfar Abd al-Muttalib och gav honom glädjebudet. Han kom glädjefylld, tog honom till Ka'ba, bad Gud och tackade Honom. Han gav honom namnet **Muhammed**, för att han skulle vara prisad i himlen och på jorden. Namnet var okänt bland araberna.

Hans farfar omskar honom på den sjunde dagen, som araberna brukade göra. Han föddes inte omskuren, som vissa sira-böcker felaktigt nämner.

Han är prisad hos sin Herre, prisad i himlen, prisad hos jordens folk ﷺ. Prisad i sina egenskaper och sin moral, i sitt beteende och sin etik, i sin dyrkan och sina avskildheter, i sin tystnad och sitt tal, med sina fiender och sina följeslagare, med sin familj och sina grannar, med sina släktingar och sina nära.

Han ﷺ är prisad i allt.

Han sade: "Jag är Muhammed och Ahmad. Jag är al-Mahi genom vilken Gud utplånar otro. Jag är al-Hashir som människorna samlas bakom på Domedagen. Och jag är al-Aqib."

Vid hans födelse inträffade tecken. Hassan ibn Thabit berättar:

"Vid sju års ålder hörde jag en jude ropa högt i Medina: 'Ni judar! Samlas!' När de kom sade de: 'Ve dig, vad är det?' Han sade: 'I natt har Ahmad-stjärnan stigit - den stjärna som visar att han har fötts.'"

Judarna kände till denna stjärna från sina skrifter. Deras böcker förkunnade Profetens ankomst.

Vet du vad Profetens födelse betyder? Att allt omkring honom får del av hans välsignelse:

- landet där han föddes - det bästa av länder
- boken som uppenbarades för honom - den bästa av böcker
- månaden han föddes i - Rabi', välsignad genom hans födelse och hans död

Gud svor vid den tid då Profeten kom till världen:

"Vid tiden! Människan är sannerligen i förlust."

Vissa uttolkare sade att "tiden" här syftar på den tid då Profeten föddes – tidpunkten för stora omvälvningar, då okunnigheten förvandlades till ljus som skulle lysa världen till tidens slut.

Ammande kvinnor

Den första som ammade honom efter hans mor, en vecka efter födelsen, var Thuwayba – slavinnan hos Abu Lahab. Hon hade tidigare ammat Hamza ibn Abd al-Muttalib, så Hamza blev Profetens amningsbror. Hon ammade också Abu Salama al-Makhzumi.

Efter en tid flyttades han till Banu Sa'd och till sin amma Halima al-Sa'diyya. Araberna brukade låta sina ädla barn ammas utanför Mekka, eftersom Mekkas luft var instängd – omgiven av berg och full av trängsel på grund av pilgrimsfärderna. Detta gjorde staden mottaglig för sjukdomar. Därför skickade de sina barn till öknen för att stärka deras kroppar, härda deras nerver och ge dem ren, värtalig arabiska.

Banu Sa'd var bland de mest värtaliga araberna.

Ammande kvinnor kom för att ta barn, och bland dem var Halima – den fattigaste av dem. Till och med mjölken i hennes bröst räckte inte till hennes eget barn.

Låt oss lyssna på Halima när hon berättar om sin resa med kvinnorna till Mekka i tider av svår torka:

"Ingen kvinna som erbjöds Profeten tog honom när hon hörde att han var föräldralös, eftersom de hoppades på gåvor från barnets far. Vi sade: 'En föräldralös – vad kan hans mor och farfar ge oss?' Alla kvinnor som kom med mig tog ett barn utom jag.

När vi bestämde oss för att återvända till Banu Sa'd sade jag till min man: 'Jag vill inte återvända utan ett barn. Jag går till den föräldralöse och tar honom.' Han sade: 'Gör det. Kanske lägger Gud välsignelse i honom.'

Jag tog honom och återvände till mitt tält. När jag lade honom i mitt knä fylldes mina bröst med mjölk. Han drack tills han blev mätt, och hans amningsbror drack tills han blev mätt. Sedan sov de – något vi inte varit vana vid, för vi brukade inte få sova.

Min man gick till vår gamla kamel och fann henne full av mjölk. Han

mjölkade, drack och gav mig att dricka tills vi blev mätta. Vi sov den bästa natten någonsin.

Min man sade: 'Halima, du har tagit ett välsignat barn.'

Halima fortsätter:

"När vi återvände till Banu Sa'd - den torraste platsen på jorden - brukade våra får komma hem fulla av mjölk, medan ingen annan i stammen fick en enda droppe. Folk sade till sina herdar: 'Följ Halimas herde!' Vi levde i välsignelse tills två år gått och han avvandades. Han växte snabbare än andra barn - innan två års ålder var han som en stark ung pojke.

Vi tog honom tillbaka till hans mor, ivriga att få behålla honom hos oss på grund av den välsignelse vi såg. Vi bad henne låta honom stanna hos oss av rädsla för Mekkas sjukdomar. Hon vägrade, men vi fortsatte be tills hon lät honom följa med oss igen."

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)